

इतिहास लेखनातील सबाल्टर्न विचार प्रवाह

शिदि संदिप शिवाजीराव

संशोधक विद्यार्थी

श्री गरुडबुध्दो स्वामी महाविद्यालय, पूर्णा

जागतिक इतिहास लेखनातील विचार व सिद्धांतांमुळे भारतीय इतिहास लेखन प्रभावित झाले आहे. आधुनिक इतिहास लेखनामध्ये वेगवेगळे विचार प्रवाह निर्माण झाले आहेत. प्रत्येक इतिहासकारांची घडलेल्या घटनेकडे वेगवेगळ्या दृष्टीकोनातून पाहण्याची वृत्ती असते? यातूनच इतिहास लेखनाचे वेगवेगळे वैचारिक प्रवाह निर्माण झाले. जागतिक इतिहास लेखनामध्ये कार्ल मार्क्सच्या ऐतिहासिक भौतिकवादाचे खूप महत्त्व आहे. इतिहासात घडणाऱ्या घटना आर्थिक प्रेरणेने घडत असतात. आहे रे वर्ग नाही रे वर्गाचे आर्थिक शोषण करतो. असे मत कार्ल मार्क्सनी प्रतिपादन केले. यामुळे मार्क्सवाद इतिहासकार इतिहासात घडलेल्या प्रत्येक घटनेकडे आर्थिक दृष्टीकोनातून पाहू लागले. घडलेल्या घटने मागील आर्थिक दृष्टीकोनातून पाहू लागले. घडलेल्या घटनेमागील आर्थिक कारणे शोधण्याचा प्रयत्न करू लागली. यातून मार्क्सवाद इतिहास लेखन प्रवाह निर्माण झाला. इतिहास लेखनामध्ये पौराण्यवादी इतिहास लेखन, वसाहतवादी इतिहास लेखन, राष्ट्रवादी इतिहास लेखन, अँग्ल स्कूलचे सर्वांगीन, सर्वकष, संपूर्ण इतिहास लेखन आणि सबाल्टर्न इतिहास लेखन असे वैचारिक लेखन प्रवाह अस्तित्वात आहेत. या इतिहास लेखनातील विचार प्रवाहांना वेगवेगळ्या विचारांची बैठक आहेत. पण मार्क्सने सुरु केलेल्या मार्क्सवाद इतिहास लेखनामध्ये अनेक सुधारणा होऊन नवमार्क्सवादी ऐतिहासिक लेखनाला सुरुवात झाली. यात अँटेनिओ ग्रामची नावाच्या नवमार्क्सवादी विचारवंताने महत्वाची भूमिका बजावली आहे. ग्रामचीने मार्क्सच्या विचारांचा बदलेल्या जागतिक परिस्थितीशी अन्वयार्थ लावला. आर्थिक शोषणाबरोबर सर्वांगीण शोषण व प्रभुत्वाच्या संकल्पनेवर भर दिला. आर्थिक व्यवहाराने समाजाला दिशा मिळत असली तरी सामाजिक परिवर्तनामध्ये संस्कृती सुद्धा तेवढाच महत्वाचा घटक आहे. समाजाला संस्कृती, गती व दिशा देण्याचे काम करते असे मत ग्रामची यांनी व्यक्त केले.

ग्रामचीचा हेजिमनी सिद्धांत :

प्रत्येक ऐतिहासिक कालखंडामध्ये सत्ताधारी वर्ग समाजावर आपले प्रभुत्व ठेवण्याचा प्रयत्न करत असतो. सत्ताधारी व भौतिकदृष्ट्या समाजावर वर्चस्व निर्माण करतोच पण बौद्धिक व वैचारिक दृष्ट्या सुद्धा वर्चस्व निर्माण करतो. म्हणजेच सत्ताधारी वर्ग आपल्या प्रभुत्वाखालील राज्यामध्ये काही बुद्धीवादी विचारवंताना हाताशी धरून आपल्या राज्यसत्तेला पोषक व अनुकूल विचारांची प्रेरणी करण्यासाठी प्रोत्साहन देतो. या सत्ताधारी विचारांचा सामान्य जनतेवर एवढा प्रभाव निर्माण केला जातो की, सामान्य जनतेला वैचारिक गुलामगोरीची जाणीव होऊ दिली जात नाही. ग्रामची आपल्या हेजिमनी सिद्धांतामध्ये प्रतिपादन करतो की, सत्ताधारी वर्ग समाजावर प्रभुत्व ठिकवण्यासाठी दोन मार्गांचा अवलंब करतो. पहिला मार्ग सत्ता, शक्तीच्या माध्यमातून दमन

करण्याचा मार्ग होय. तर दुसरा मार्ग संमती व मान्यतेचा असतो. या मार्गातून शिसव, धर्म, साहित्य, सामाजिक संस्था इ.च्या माध्यमातून सत्तेला पोषक विचार मांडले जातात. ती विचार मूल्य समाजामध्ये रुजविली जातात. गुलामाला गुलामीची जाणीव होऊ दिली जात नाही. सत्ता टिकवण्यासाठी दोन्ही शासनाचा अवलंब केला जातो. या हेजिमनी सिध्दाता संदर्भात शांता कोठेकर म्हणतात की, 'शास्ता वर्ग आपले नियंत्रण कसे कायम ठेवतो, या संबंधात ग्रामची वर्चस्व व प्रभुत्व असे दोन भिन्न शब्द वापरतो. दमन मार्गांनी कायदा, दण्डयंत्रणा, पोलीस यंत्रणा इत्यादींनी वर्चस्व स्थापित केले जाते, तर अंकीतांच्या बौध्दीक मानसिक व सांस्कृतिक जाणिवांना सोयीस्करपणे प्रभावीत करून आपल्या शासनाला त्यांची मान्यता मिळविली जाते.' म्हणजेच ग्रामाच्या मते शासक वर्ग भौतिक व वैचारीक गुलामगोरी निर्माण करून आपली सत्ता कायम टिकवण्याचा प्रयत्न करत असतो.

ग्रामाची 'सबाल्टर्न' विचार :

'हेजिमनी' सिध्दांतामध्ये ग्रामाची 'सबाल्टर्न' संज्ञेचा वापर करतो. सबाल्टर्न हा शब्द इटालीयन लष्करातील खालच्या स्तरातील सैनिकासाठी वापरला जातो. ग्रामाची हा लढाई लढणाऱ्या सामान्य सैनिकाचा विचार करतो. लढाईमध्ये लढणारे सामान्य सैनिक असतात. पण विजय मात्र नेतृत्व करणाऱ्या सेनापतीच्या नावाने नोंदवला जातो. म्हणून ग्रामाची म्हणतो प्रत्येक क्रांती व चळवळी मध्ये सक्रीयपणे लढणाऱ्या व सहभाग घेणाऱ्या सर्वसामान्यांचा इतिहास लिहला गेला पाहिजे. नेतृत्वाचा नाही तर सर्व सामान्य, शोषित, अंकीत, जनवादि लोकांचा इतिहास लिहला गेला पाहिजे. नेतृत्व करणाऱ्या नेत्यापेक्षा सामान्य जनतेच्या सहभागाला व कार्याला इतिहासकारांनी जगासमोर मांडले पाहिजे. याच विचारातून सबाल्टर्न इतिहास लेखन प्रवाहाची निर्मिती झाली.

भारतीय इतिहासकारांचा 'सबाल्टर्न' विचार :

ग्रामाच्या विचाराने अनेक भारतीय इतिहासक प्रभावित झाले. त्यांनी भारतीय शोषित, अंकीत, जनवादी लोकांचा इतिहास जगासमोर मांडण्यासाठी प्रयत्न केले. या प्रयत्नातून सबाल्टर्नचा अभ्यास करण्यासाठी Centre of South Asian Cultural Studies या संस्थेची स्थापना करण्यात आली. या संस्थेच्या माध्यमातून सर्वसामान्य जनतेच्या इतिहासाचा अभ्यास करण्यासाठी प्रोत्साहन दिले. सर्वसामान्यांचा सत्य इतिहास शोधण्याचे कार्य या संस्थेमार्फत केले जाऊ लागले. या संस्थेच्या स्थापनेत डॉ. रणजीत गुहांनी पुढाकार घेतला होता. त्यांनी ठरवून सबाल्टर्न इतिहास लेखनाला सुरुवात केली. इ.स. १९८२ मध्ये डॉ. गुहांनी 'सबाल्टर्न स्टडीज' नावाचा ग्रंथ संपादित केला. या ग्रंथाच्या प्रस्तावने मध्ये सबाल्टर्न इतिहास लेखनाची आवश्यकता प्रतिपादन केली आहे. आज पर्यंतचा इतिहास अभिजनांनी अभिजनांचा लिहिला आहे. याचा वा वाचक सुध्दा अभिजन वर्ग आहे, म्हणून सर्व सामान्य जनतेच्या इतिहासाकडे दुर्लक्ष केले गेले. पण खरा इतिहास सामान्यांचा आहे. शोषितांचा आहे. तो इतिहास जगासमोर मांडणे आवश्यक आहे. डॉ. गुहा ग्रामाच्या विचाराने प्रभावित झाले आहेत. सबाल्टर्न इतिहास लेखनामधील बहुसंख्य इतिहासकार हे मार्क्सवादी इतिहासकार आहेत. या लेखनात आर्थिक व्यवहारपेक्षा अभिजन वर्गाने सर्वसामान्य शोषित, दलित, अंकीत लोकांच्या सर्वांगीन शोषणावर भर दिला आहे.

यात अभिजन वर्ग व शोषित वर्ग असे वर्गीकरण करण्यात आले आहे. या संदर्भात इतिहासकार देवेश विजय म्हणतात की, "इतिहास लेखन की स्थापित परंपराओं की कमियों से बचने के लिए सबाल्टर्न" "अध्ययन के प्रतिपादक रणजीत गुहाने मुख्यतः दो प्रकारके नए प्रयोगों पर जोर दिया है। एक तो यह एक भारतीय समाज को एक समरूप समाज या प्रतियोगी गठबंधनों के जमघट या बने बनाए सामाजिक वर्गों एवं उत्पादन संबंधों के माध्यम से देखने का सुझाव दिया है"। सबाल्टर्न मधील अभिजन ही संज्ञा प्रभूत्व गाजवणाऱ्या शोषकांना वापरली आहे. म्हणून सबाल्टर्न मध्ये अभिजन व शोषित वर्ग आहेत. भारतामधील सबाल्टर्न विचार प्रसारित करण्याचे श्रेय डॉ. रणजीत गुहा यांना द्यावे लागते. याच बरोबर डॉ. शहिद अमिन व सुमित सरकार यांनी सुध्दा सबाल्टर्न ऐतिहासिक लेखन प्रवाह म्हणून स्वीकारला आहे. अभिजनाकडून शोषला गेलेला सर्व सामान्य व त्याचा इतिहास जगासमोर मांडला आहे.

सबाल्टर्नची वैचारिक भूमिका :

डॉ. रणजीत गुहांनी 'सबाल्टर्न स्टडीज' मध्ये सबाल्टर्नची वैचारिक भूमिका स्पष्ट केली आहे. अभिजनांनी अभिजनांसाठी इतिहास लिहिला आहे. म्हणून तो अभिजन केंद्री झाला आहे. भारतीय चळवळीचे नेतृत्व अभिजन वर्गाने केले. त्याच अभिजन वर्गाचा इतिहास लिहिला गेला. पण स्वातंत्र्य चळवळीत अनेक लहान गट व सर्व सामान्य दलित, आदिवासी यांच्या कार्याकडे दुर्लक्ष केले. इतिहासकारांनी जनसामान्याला निर्बुध्द, आंधळी, नेत्याच्या पाठीमागे चालणारी संबोधले आहे. पण हे सत्य नाही. शेतकरी, कामगार महिला, आदिवासी, दलित इत्यादी सक्रीय सहभागामध्ये अंतर्गत प्रेरणा व विचार शक्ती होती. याकडे इतिहासकारांनी दुर्लक्ष केले. आज पर्यंतचा इतिहास अभिजनांचा इतिहास आहे. तो इतिहास एकांगी व पक्षपाती आहे. या संदर्भात शांता कोठेकर म्हणतात, "आजवरच्या इतिहासकारांनी लिहिलेला इतिहास एकांगी आहे, पक्षपाती आहे, वास्तवाचे दर्शन न घडविणारा व म्हणून अनेतिहासिक आहे. समाजाच्या निम्न स्तरावरील गटांना, जन समुदायांना त्यांच्या इतिहासांतील वाजवी स्थानापासून ह्या इतिहासाने वंचित ठेवले आहे. ही उणीव भरून काढणे हे 'सबाल्टर्न' इतिहास प्रवाहाचे उद्दिष्ट आहे."

सबाल्टर्न इतिहासकारांनी शेतकरी, कामगार, महिला, आदिवासी, व दलित वर्गाच्या इतिहासावर लक्ष केंद्रीत केले आहे. याची वेगळी वैचारिक भूमिका स्पष्ट करण्याचा प्रयत्न केला आहे. प्रामुख्याने सबाल्टर्न इतिहासकार आदिवासी इतिहासावर लक्ष केंद्रीत नाहीत. तर त्या मागे आर्थिक कारणाबरोबर इंग्रजांची सामाजिक व सांस्कृतिक धोरणे कारणीभूत होती. असे मत नोंदवले आहे. सबाल्टर्न इतिहास लेखनामुळे दुर्लक्षित घटकांना न्याय मिळेल. पण या घटकांच्या इतिहास लेखनासाठी आवश्यक साधने उपलब्ध नाहीत. म्हणून सर्व सामान्य जनतेचा इतिहास लिहिणे अवघड आहे. कारण जन सामान्याच्या लढ्यात नोंदी लिखित मिळणे अशक्य आहे. या नोंदीमध्ये सुध्दा काही मोजक्याच नेत्याची नावे येतात. सबाल्टर्न इतिहासकारांनी अभिज इतिहासकारावर टीका केली असली तरी सबाल्टर्न इतिहासकार विदेशात बसून कोणत्या साधनाच्या आधारावर सबाल्टर्न इतिहास लेखन करतील अशी टीका केली जाते.